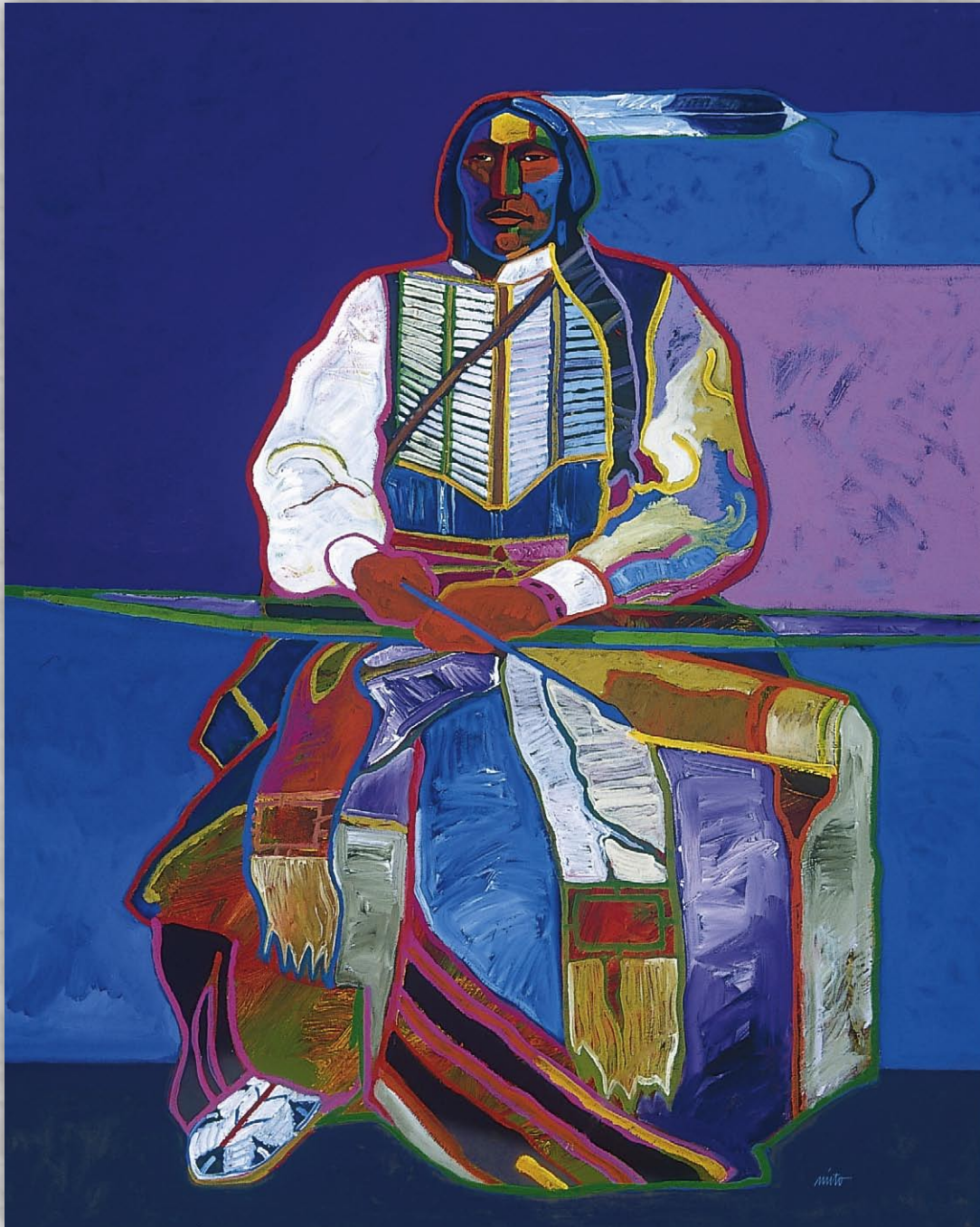

ART in Embassies Program

Embassy of the United States of America **Rangoon**

Shari Villarosa, Chargé d'Affaires
ရှယ်ရီဗီလာရိုဆာ၊ သံရုံးယာယီတာဝန်ခံ

Cover: John Nieto, **Kiowa Apache**, 1997, *Acrylic on canvas*
ဥန် နီတို၊ **Kiowa Apache** (၁၉၉၇)၊ ကင်းဗတ်ပေါ်ရေး အေရစ်လစ်ပန်းချီ

Color and Diversity

Welcome to my home! I am very proud to introduce you to a few talented contemporary artists representing the rich diversity of the American art scene. The United States of America is a dynamic country today because people from all over the world brought their different cultures, religions, ideas and mixed them together with what came before to create something better. Out of that diversity came, among other things, vibrant works of art. I hope my guests will share the American appreciation for diversity and the free expression – artistic and otherwise – of that diversity. Burma also possesses a rich mixture of cultures, religions, and ideas. I hope this art will enable our diverse cultures to transcend boundaries and connect in a way words alone cannot.

Given the vast body of American artwork, I had to start somewhere. I chose color. All of the artists whose works are displayed here use color boldly and vividly. They have each taken familiar subjects and transformed them into unique artistic expressions. They depict the dignified faces of Native Americans and African Americans, who had to struggle long and hard before their rich contributions to American culture were fully recognized. These artists also remind us of the daily humor and beauty without which life can seem unbearable. And give us hope, as the artist Sunhee Kim Jung observes, that “despite all the ugliness and horror of the world, beauty overcomes.”

I would like to thank the artists who have very generously lent their works. Thank you to John Nieto and the Ventana Gallery of Fine Art for bringing the Southwest – my home – to Burma. Thank you to Chica Brunsvold for her whimsy and good cheer. Thank you to Carol Barsha for her ability to portray the amazing colors living in water. Thank you to Sunhee Kim Jung for her defiance of the ugliness of the world – important for all of us here today. Thank you to the late Jacob Lawrence for reminding us that African Americans ensured that the American principles, values and rights we hold so dearly must apply to everyone. And finally, thank you to the ART in Embassies Program that brought all this wonderful art to Burma.

I hope these works bring you pleasure and make you think. Enjoy!

Shari Villarosa, Chargé d’Affaires, May 2006

အသွေးအရောင်စုံနှင့် မျိုးကွဲစုံ

ကြွရောက်လာတဲ့ဧည့်သည်များကို လိုက်လံလွှဲကြည့်ဆို့ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်အနေနဲ့ အမေရိကန် အနုပညာမြင်ကွင်းရဲ့ ကြွယ်ဝလှတဲ့ မျိုးမည်ကွဲပြားမှုမျိုးစုံကို ကိုယ်စားပြုတဲ့ ခေတ်ပြိုင်ပန်းချီပညာရှင် လူတစ်စုနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးခွင့်ရတာ အထူးပဲ ဂုဏ်ယူမိပါတယ်။ ဒီကနေ့ အမေရိကန်နိုင်ငံဟာထူးခြားသက်ဝင်နေပါတယ်။ အကြောင်းကတော့ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်က လူတွေရဲ့ယဉ်ကျေးမှု၊ ဘာသာရေးယုံကြည်မှုနဲ့ အတွေးအခေါ်တွေ ပေါင်းစည်းရာအရပ်ဖြစ်နေပြီး ဒေသခံရှိရင်းစွဲ ယဉ်ကျေးမှုကို ပေါင်းစပ်ပြီး အသစ်အသစ်သော အနုပညာတွေကို ဖန်တီးနိုင်လို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မျိုးမည် ကွဲပြားခြားနားမှု ကနေ ထပ်ဆင့် ဖန်တီးတဲ့ အရာတွေထဲမှာ ထူးခြားသက်ဝင်တာကတော့ ပန်းချီအနုပညာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီကနေ့ ကြွရောက်လာကြတဲ့ ဧည့်သည်တွေဟာ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ကွဲပြားခြားနားမှုကို ခံစားနှစ်သက်တတ်မှုနဲ့ လွတ်လပ်စွာ ဖော်ထုတ်တတ်မှု တို့ကို ပေါင်းစည်းထားတဲ့ ရသမြောက် ပန်းချီပညာနဲ့ အခြားအခြားသော နည်းပေါင်းစုံတို့ကို မျှဝေခံစား နိုင်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်။ အလားတူ မြန်မာနိုင်ငံဟာလည်း ယဉ်ကျေးမှု၊ ဘာသာရေးယုံကြည်မှုနဲ့ တွေးခေါ်ယူဆမှုမျိုးစုံ စုစည်းထားရာ နိုင်ငံတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီလို ကွဲပြားခြားနားခြင်းဆိုတဲ့ တူညီတဲ့ အခြေခံကနေ ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ အနုပညာရသဟာ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ မတူညီတဲ့ အခြားကဏ္ဍများရဲ့ သတ်မှတ်ချက်ဘောင်ကို နှုတ်တစ်ရာ စာတစ်လုံးနဲ့ ထင်ဟပ်မှု မပြုနိုင်တဲ့ ထိစပ်မှုနဲ့ ကျော်လွှား နိုင်ပါစေ။

အမေရိကန် အနုပညာလောကဟာ ကျယ်ပြန့်လွန်းတဲ့အတွက် ဒီပန်းချီရသကို ဘယ်ကစလို ရွေးချယ်ရမလဲလို့ စဉ်းစားတဲ့အခါ ကျွန်ုပ်မဟာ “အသွေးအရောင်စုံ”ကို ရွေးချယ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီမှာတင်ပြတဲ့ ပန်းချီကားတွေရဲ့ ထူးခြားချက်ကတော့ ပန်းချီဆရာ၊ ဆရာမတွေရဲ့ရဲရင့်ပြတ်သားတဲ့ အရောင်ရွေးချယ်မှုနဲ့ ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ဖော်ကျူးမှုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့ဟာ သမား ရိုးကျ ဖြစ်စဉ်တွေကိုယူပြီး ပြိုင်စံရှားတဲ့ အနုပညာဖော်ကျူးမှု ဖြစ်လာအောင် ပြုပြင်ဖန်တီးကြသူများ ဖြစ်ပါတယ်။ ဌာနေ အမေရိကန် နဲ့ အာဖရိကန်-အမေရိကန် တွေဟာ သူတို့ရဲ့ အနုပညာအမွေအနှစ်တွေကို ဒီကနေ့ အမေရိကန် ယဉ်ကျေးမှုမြင်ကွင်းမှာ ပြည့်ပြည့်ဝဝ အသိအမှတ်ပြုခံရဖို့ အတော်ကြာကြာ၊ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကြိုးစားခဲ့ရပါတယ်။ ဒါကို ပန်းချီအနုပညာရှင်တွေက သူတို့ရဲ့ သိက္ခာကို ဖော်ကျူးပြီး ပေါ်လွင်စေပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ ရှိရင်းစွဲ နိစ္စဓူဝ အလှကို ဖော်ကျူးရင်း သူတို့မှ မရှိရင် လောကကြီးရဲ့ ဖြစ်လာမယ့် အကျဉ်းတန်မှုကို ပန်းချီနဲ့ သတိပေးနေတာပါ။ တစ်ခါ သူတို့ရဲ့ ပန်းချီအားဖြင့် “ကမ္ဘာလောကကြီးရဲ့ ရုန်ရင်းကြမ်းတမ်းမှု အလုံးစုံကို အလှတရားနဲ့ ကျော်လွှားနိုင်တယ်” ဆိုတာကို အစဉ် သတိပေးရင်း မျှော်လင့်ချက်ရောင်ခြည်ကို ဖန်တီးနေပါတယ်။

ဒီမှာပြထားတဲ့ ပန်းချီများရဲ့ ပိုင်ရှင်များက သူတို့ရဲ့ အနုပညာပြောင်မြောက်တဲ့ လက်ရာတွေကို စေတနာအပြည့်နဲ့ ငှားရမ်းပေးတဲ့အတွက် အထူးပဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့က အမေရိကန် အနောက်တောင်ပိုင်းရဲ့ ပန်းချီလက်ရာကို ဒီနိုင်ငံမှာ ပြသခွင့်ပြုတဲ့ ဗင်တနာ အနုပညာပေးပေးချိန်က ဂျွန်နီတို့ ၊ သူ့ရဲ့မြို့ကြီးတဲ့ လက်ရာတွေအတွက် ချီကာဘရိုနစ်ဗိုးလ် ၊ ရေအောက်မှာရှိနေတဲ့ ထူးခြားတဲ့ ရောင်စဉ်တွေကို ဖော်ကျူးတဲ့ ကယ်ရိုးလ်ဘာရာ တို့ကို ကျေးဇူး တင်ပါတယ်။ ဒီအခန်းမှာရှိနေတဲ့ စည်သည်များအပါအဝင် လူသားတိုင်းအတွက် အရေးကြီးတဲ့ အကျဉ်းတန်းကမ္ဘာကို ဆန်းကျင်ရဲတဲ့ ဆန်ဟီးကင်မ်ဂျန်၊ ဒီနေ့ အမေရိကန်လူမျိုးများရဲ့ စောင့်စည်းရမယ့် ကျင့်ဝတ်နဲ့ အခွင့်အရေးတွေဟာ သူတို့ရဲ့ ကွဲပြားတဲ့ နောက်ခံတွေကို ကျော်လွှားပြီး အားလုံးအတွက် ထပ်တူထပ်မျှသက်ဝင်ကြောင်း သတိပေးခဲ့တဲ့ သွားလေသူ ဂျက်ကော့လောရင့် တို့ကိုလည်း အထူးကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ နောက်ဆုံးအနေနဲ့ ဒီပန်းချီကားချပ်တွေကို မြန်မာနိုင်ငံ အရောက် ယူဆောင်ပေးခဲ့တဲ့ သံရုံးများ အနုပညာ အစီအစဉ်ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

ဒီပန်းချီပြပွဲဟာ ကြာရောက်လာတဲ့ ဧည့်သည်အားလုံးကို ကြည်နူးစေပြီး စဉ်းစားခံစားစရာ ဖြစ်ပါစေလို့ ဆုမွန်ကောင်း တောင်းလိုက် ပါတယ်။

ရှယ်ရီဗီလာရီဆာ၊ သံရုံးယာယီတာဝန်ခံ၊ မေ ၂၀၀၆ ခုနှစ်။

Rangoon Ambassador's Residence

Called Tighnamara by its Scottish builder, the United States Ambassador's Residence in Rangoon has a relatively short history, but one that spans a turbulent period in the long history of Burma. The house is a two-story brick and stucco design typical of the architectural style of the British Raj. Built in 1930 by the British teak exporting firm Messrs. McGregor and Co., probably as the residence of the company's chairman, the estate miraculously survived the period of Japanese occupation and World War II intact.

During the colonial period, the United States maintained a consulate in Rangoon. Diplomatic relations with Burma were upgraded to the full ambassadorial level in the autumn of 1947, pending Burma's transition to independence on 4 January 1948. At about the same time, Tighnamara was

purchased by the American government from the McGregor estate, and has served as the Ambassador's Residence since 1950.

This lovely property occupies some ten acres of landscaped gardens, stretching along the banks of a secluded lake, providing a wonderful view of Burma's most famous site, the Shwedagon Pagoda. The grounds surrounding the residence offer rare and ancient tropical flora in formal and informal gardens, which bloom year-round with both common and exotic flowers. Paths, walkways, and bridges guide the visitor along under massive hundred-year-old trees where flocks of distinctive local and migratory birds find sanctuary. The entire estate provides a tranquil setting for an open exchange of ideas.

ရန်ကုန်သံအမတ်ကြီးနေအိမ်

နေအိမ်ကို တည်ဆောက်ခဲ့သူ စကော့လူမျိုးက တစ်ဂနမာရဟုခေါ်သော အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု သံအမတ်ကြီး၏ ရန်ကုန်နေအိမ်သမိုင်းကြောင်းက တိုသည့်ဆိုသော်ငြား မုန်တိုင်းထန်သော မြန်မာနိုင်ငံသမိုင်းရှည်ကြီးနှင့် ဆက်နွယ် လျက်ရှိသည်။ အိမ်က အုတ်နှင့် အင်္ဂတေနု နှစ်ထပ်တိုက်ဖြစ်ပြီး ဗြိတိသျှဗိသုကာဟန်ဖြစ်သည်။ ကျွန်းသစ် တင်ပို့ ရောင်းချသည့် ဗြိတိသျှ မက်ဆားစ်ကုမ္ပဏီက ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဆောက်လုပ်ခဲ့သည်။ မက်ဂရေဂေါ့နှင့် ကုမ္ပဏီက ကုမ္ပဏီဥက္ကဋ္ဌနေအိမ်အဖြစ် ထားရှိခဲ့ဟန်တူသည်။ ဂျပန်ခေတ်နှင့် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်း အိမ်နှင့်ခြံဝင်းသည် အံ့ဩစရာကောင်းလောက်အောင်ပင် ဘေးမသိရန်မခဲခဲ့ချေ။

ကိုလိုနီခေတ်တွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် ရန်ကုန်၌ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးထားရှိခဲ့သည်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ်ဆောင်းဦးတွင် မြန်မာနိုင်ငံနှင့် သံတမန်အဆက်အသွယ်ကို သံအမတ်ကြီးအဆင့်သို့ တိုးမြှင့်လိုက်ပြီး ၁၉၄၈ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီ ၄ ကို လွတ်လပ်ရေးရရှိချိန်အထိ စောင့်ဆိုင်းခဲ့သည်။ တစ်ချိန်တည်းလောက်မှာပင် တစ်ဂနမာရကို မက်ဂရေဂေါ့မှ အမေရိကန် အစိုးရက ဝယ်ယူလိုက်ပြီး ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်မှ စကာ သံအမတ်ကြီးနေအိမ်အဖြစ် အသုံးပြုခဲ့သည်။

ပန်းဥယျာဉ်များဖြင့် မြေယာအလှဆင်ထားသော ဤချစ်စရာ အိမ်ခြံဝင်းကြီးသည် ဆယ်စက ကျယ်ဝန်းပြီး ဆိတ်ငြိမ် အေးချမ်းသော ကန်နုဖူးပေါ်တွင် တည်ရှိသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ နာမည်အကျော်ဆုံး ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကိုလည်း သပ္ပာယ်စွာ ဖူးမြင်ရသည်။ နေအိမ်ပတ်လည်တွင် အပူပိုင်းပန်းဥယျာဉ်များ ရှိနေပြီး ယင်းတို့၌ ဌာနေမျိုးရော နိုင်ငံခြားမျိုးပါ ပန်းမျိုးစုံစွာ

ဆယ့်နှစ်လရာသီစလုံးဖူးပွင့်နေသည်။ ဩနေနှင့် ရာသီပြောင်းငှက်များကွန်းခိုရာ နှစ်ပေါင်းရာကျော် သက်တမ်းရှိသောသစ်ကြီးရိပ်ဝယ် လူသွားလမ်းမြောင်း၊ လျှောက်လမ်းနှင့် တံတားငယ်များရှိနေသည်။ ခြဝင်းကြီးတစ်ခုလုံးက အေးချမ်းဆိတ်ငြိမ်ပြီး အတွေးအမြင်များ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဖလှယ်စရာ နေရာကောင်း ဖြစ်ပါသည်။

The ART in Embassies Program

The ART in Embassies Program (ART) is a unique blend of art, diplomacy, and culture. Regardless of the medium, style, or subject matter, art transcends barriers of language and provides the means for the program to promote dialogue through the international language of art that leads to mutual respect and understanding between diverse cultures.

Modestly conceived in 1964, ART has evolved into a sophisticated program that curates exhibitions, managing and exhibiting more than 3,500 original works of loaned art by U.S. citizens. The work is displayed in the public rooms of some 180 U.S. embassy residences and diplomatic missions worldwide. These exhibitions, with their diverse themes and content, represent one of the most important principles of our democracy: freedom of expression. The art is a great source of pride to the U.S. ambassadors, assisting them in multi-functional outreach to the host country's educational, cultural, business, and diplomatic communities.

Works of art exhibited through the program encompass a variety of media and styles, ranging from eighteenth century colonial portraiture to contemporary multi-media installations. They are obtained through the generosity of lending sources that include U.S. museums, galleries, artists, institutions, corporations, and private collections. In viewing the exhibitions, the thousands of guests who visit U.S. embassy residences each year have the opportunity to learn about our nation – its history, customs, values, and aspirations – by experiencing firsthand the international lines of communication known to us all as art.

The ART in Embassies Program is proud to lead this international effort to present the artistic accomplishments of the people of the United States. We invite you to visit the ART web site, <http://aiep.state.gov>, which features on-line versions of all exhibitions worldwide.

သံရုံးများ၏ အနုပညာအစီအစဉ်

သံရုံးများ၏ အနုပညာအစီအစဉ် (ART) သည် အနုပညာရပ်၊ သံတမန်ရေးရာနှင့် ယဉ်ကျေးမှုတို့ကို ထူးခြားစွာ ပေါင်းစပ်ထားခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဆက်သွယ်သည့် နည်းလမ်း၊ ဟန်ပန်နှင့် အကြောင်းအရာဘာသာရပ်တို့ မည်သို့ပင် ရှိစေကာမူ ဘာသာစကားကို ကျော်လွန်၍ မတူခြားနားသည့် ယဉ်ကျေးမှုများအချင်းချင်း အပြန်အလှန်လေးစားမှုနှင့် နားလည်မှုတို့ကို ဦးတည်သည့် အနုပညာ နိုင်ငံတကာ ဘာသာစကားမှတစ်ဆင့် ဆွေးနွေးမှုအတွက် ဤအစီအစဉ်က နည်းလမ်းဖော်ထုတ်ပေးသည်။

၁၉၆၄ ခုနှစ်တွင် ရိုးရိုးစင်းစင်းကလေး ပေါက်ဖွားလာခဲ့သော အနုပညာအစီအစဉ်သည် ယခုအခါတွင် အဆင့်မြင့်သည့် အစီအစဉ် တစ်ရပ်အဖြစ် ပြောင်းလဲရပ်တည်လာခဲ့သည်။ အနုပညာပြပွဲများ ခင်းကျင်းပြသလာခဲ့ရာ အမေရိကန်ပြည်သူ များထံမှ ငှားရမ်း၍ အနုပညာ လက်ရာပေါင်း ၃၅၀၀ ကို တင်ပြနိုင်ခဲ့သည်။ ယင်းတို့ကို ကမ္ဘာတစ်ဝန်းရှိ အမေရိကန် သံရုံးများနှင့် သံတမန်ရုံးအဖွဲ့အစည်းပေါင်း ၁၈၀ ခန့်ရှိ သံတမန်နေအိမ်ခန်းမများ၌ ခင်းကျင်းပြသခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ကွဲပြားခြားနားသည့် ကျောရိုးနှင့် အကြောင်းအရာများပါဝင်သည့် အဆိုပါပြပွဲများသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဒီမိုကရေစီစနစ်တွင် အရေးကြီးဆုံးစည်းမျဉ်းများအနက် တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်သော “လွတ်လပ်စွာ ပြောဆိုခွင့်” တည်းဟူသည့်စည်းမျဉ်းကို ကိုယ်စားပြုပါသည်။ ဤအနုပညာအစီအစဉ်သည် အမေရိကန်သံအမတ်တို့၏ ဂုဏ်ယူဝင်ကြားစရာ ရင်းမြစ် တစ်ရပ်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် အလွမ်းဝေးသည့် အိမ်ရှင်နိုင်ငံများ၏ ပညာရေး၊ ယဉ်ကျေးမှု စီးပွားရေးကဏ္ဍများနှင့် သံတမန် အဖွဲ့ အစည်းများဆိုင်ရာ ကိစ္စရပ်ပေါင်းစုံတို့ကို ဆောင်ရွက်ရသည့် သံအမတ်များအတွက်လည်း ဤအနုပညာအစီအစဉ်က အထောက်အကူ ပြုပါသည်။

သံရုံးများ၏ အနုပညာအစီအစဉ်ဖြင့် ခင်းကျင်းပြသသည့် အနုပညာလက်ရာများတွင် ဆက်သွယ်ရေးနည်းလမ်းနှင့် ဟန်ပန်မျိုးစုံပါဝင်ရာ ယင်းတို့အနက် ၁၈ ရာစု ကိုလိုနီခေတ် ရုပ်ပုံလွှာပန်းချီကားချပ်များမှ စ၍ ခေတ်ပြိုင် မာတီမီဒီယာ စနစ်တို့အထိပါဝင်သည်။ ယင်းတို့ကို အမေရိကန်ပြတိုက်များ၊ ပန်းချီပြခန်းများ၊ အနုပညာရှင်များ၊ အဖွဲ့အစည်းများ၊ ကော်ပိုရေးရှင်းများ၊ ပုဂ္ဂလိက စုဆောင်းမှုများစသည့် သဒ္ဒါတရားထက်သန်စွာဖြင့် ငှားရမ်းပေးကြသည့် အရင်းအမြစ်များမှ စုဆောင်းရရှိခဲ့ပါသည်။

အမေရိကန်သံရုံးနေအိမ်များ၌ ခင်းကျင်းပြသသည့် ဤအနုပညာပြပွဲများကို နှစ်စဉ်လာရောက်အားပေးကြသည့် ထောင်ပေါင်းများစွာသော ဧည့်သည်တော်များသည် အနုပညာဟုခေါ်တွင်သည့် နိုင်ငံတကာ ဆက်သွယ်ရေး လမ်းကြောင်း ကို တိုက်ရိုက်ရှုမြင်ခံစားခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံအကြောင်း၊ နိုင်ငံသမိုင်း၊ ဓလေ့ထုံးစံ၊ အမေရိကန်ပြည်သူတို့ တန်ဖိုးထားသည့်အရာများနှင့် ၎င်းတို့၏ လိုလားတောင့်တမှုများကို သိရှိနားလည်သွားကြသည်။

အမေရိကန်ပြည်သူတို့၏ အနုပညာရပ်ဆိုင်ရာ အောင်မြင်မှုများကို တင်ပြသည့် ဤနိုင်ငံတကာကြိုးပမ်းမှုကို ဦးဆောင် ဦးရွက်ပြုရခြင်း အတွက် သံရုံးများ၏ အနုပညာအစီအစဉ်က ဂုဏ်ယူပါသည်။ ကမ္ဘာအဝန်း၌ ခင်းကျင်းပြသထားသည့် အနုပညာပြပွဲအားလုံးကို တင်ဆက်ထားသည့် အစီအစဉ်များကို ART ဝက်ဘ်ဆိုက် <http://aiep.state.gov> မှ ကြည့်ရှုကြပါရန် ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါသည်။

Carol Barsha is a painter whose primary medium is oil paint. Working with both brushes and oil sticks, she applies paint in spontaneous, gestural strokes as well as in smooth layers. Her symbolic, often surreal paintings on canvas and paper are influenced by observations from nature as well as imagined phenomena. The basic elements of the world: water, air, earth, and fire, as well as a curiosity about the human condition, pervade her work. She is fascinated by Renaissance art and the idea of transformation, and approaches the mundane with unpremeditated reverence.

Barsha has lectured and taught at schools and universities in Boston (Massachusetts), New York (New York), and the Baltimore-Washington area (Maryland – D.C.). She earned a Bachelor of Fine Arts and Master of Fine Arts degree in painting from Boston University, where she studied with Philip Guston. She has exhibited in numerous galleries on the East Coast, including one-woman shows at the Art Institute of Boston and The Bronx Museum of the Arts, New York. Barsha lives and works in the Washington, D.C. area.

www.carolbarsha.com – including an excerpt from Jean Lawlor Cohen in *Where/Washington* 1998

Blue Boat, Black Ripples, 2004
Oil paint on paper
29 1/2 x 41 1/2 in.
Courtesy of the artist, Chevy Chase, Maryland

ကယ်ရီးလ်ဘာရှာသည် ဆီဆေးကို အဓိကထားရေးဆွဲသော ပန်းချီဆရာမဖြစ်သည်။ စုတ်တံ၊ ဆီဆေးတောင်များဖြင့် သူမ စိတ်ကူးရသည့်များကို သရုပ်သကန်ပေါ်သော စုတ်ချက်များဖြင့် ချောညက်သည့် အရောင်များရအောင် ရေးခြယ် တတ်သည်။ ကင်းမတ်နှင့် စက္ကူတို့ပေါ်တွင် သူ ရေးဆွဲနေကျ စိတ်ကူးတည်ရာ ရေးဆွဲသော ပန်းချီလက်ရာများ၌ သဘာဝတရားကြီးအပေါ် လေ့လာထားသည်များနှင့် ထူးဆန်းသော စိတ်ကူးစိတ်သန်းများက ဩဇာလွှမ်းနေသည်။ သူ့လက်ရာများတွင် ကမ္ဘာကြီး၏ ပထဝီ၊ တေဇော၊ အာပေါ၊ ဝါယော စာတ်ကြီးလေးပါးအပြင် လူသားတို့၏ တည်ရှိမှုပါ စိမ့်ဝင်လျက်ရှိသည်။ သူမ ရီနော့ဆင့်ပန်းချီနှင့် စိတ်ကူးသန္တာန် ပြောင်းလဲမှု သဘောတရားများကို အထူး စိတ်ဝင်စားသည်။ တင်ကူးစဉ်းစားထားခြင်း မရှိသော ပုံစံမျိုးဖြင့် လောကီရေးရာကို သူမ ချဉ်းကပ်တတ်သည်။

ဘာရှာသည် ဘော်စတွန် (မက်ဆာချူးဆက်ပြည်နယ်)၊ နယူးယောက် (နယူးယောက်ပြည်နယ်) နှင့် ဘော်လ်တီမိုး-ဝါရှင်တန်ဧရိယာ (မေရီလင်း-ကိုလံဘီယာခရိုင်) တို့ရှိ သင်တန်းကျောင်းများနှင့် တက္ကသိုလ်များတွင် ဟောပြောပို့ချဖူးသည်။ သူမသည် သုခုမပညာဘွဲ့နှင့် သုခုမပညာမဟာဘွဲ့များကို ဘော်စတွန်တက္ကသိုလ်မှ ရရှိခဲ့သည်။ ယင်းတက္ကသိုလ်တွင် သူမသည် ဖိလစ်ဂူဆတန်နှင့်အတူ တက်ရောက်သင်ကြားခဲ့သည်။ နယူးယောက်ဘရန်နစ် ပန်းချီပြတိုက်နှင့် ဘော်စတွန်ပန်းချီမိမိတို့တွင် တစ်ကိုယ်တော်ပြပွဲများအပါအဝင် အရှေ့ဘက် ကမ်းရိုးတန်း ပန်းချီပြခန်း အများအပြား၌ သူမ၏ ပန်းချီပြပွဲများကို တင်ဆက်ပြသခဲ့သည်။ ဘာရှာသည် ဝါရှင်တန်ဒီစီ ဧရိယာတွင် နေထိုင်ရင်း ပန်းချီရေးဆွဲလျက်ရှိသည်။

www.carolbarsha.com (*Where/Washington* တွင် ယွန်းလောလာကိုဟင်၏ မှတ်ချက်နှင့်အတူ)

Blue Boat, Black Ripples (၂၀၀၄)
စက္ကူပေါ်ရေးဆီဆေးပန်းချီ
၇၄.၉ x ၁၀၅.၄ စင်တီမီတာ
ရှက်ဗီချေ့စ်၊ မေရီလင်းပြည်နယ်၊ ပန်းချီဆရာမက ကျေးဇူးပြုသည်။

Chica Brunsvold — born 1940

“My acrylic paintings are expressionistic. Many are whimsical, especially in my series of Zooillogicals® ~ a fantastic, colorful array of beasts and fowl. I have always been able to perceive potential animal shapes within my work. But whenever they appeared, I painted over them, thinking they were not worthy of serious study. Over a decade ago, I gave up the struggle to keep them hidden and instead began developing them. Then the fun began. I studied my already completed paintings, searching for hidden creatures, and there they were, patiently waiting to be revealed. After animalizing nearly all my paintings I began on fresh paper. I was uneasy, thinking I might not be able to see any signs of them. But amid my non-objective splashes and splatters, images began to surface and I eagerly enhanced them. Painting this way is an adventure. I hope my enthusiasm is evident to the viewer.”

Chica Brunsvold, the daughter of an imaginative Yankee linguistics professor and a Southern steel magnolia, was raised in the academic atmosphere of Ann Arbor, Michigan. She received both her Bachelor of Science and Master of Art degrees in art from the University of Michigan School of Art and Design (Ann Arbor). After college she moved to Virginia and served for five years as an Illustrator General for the CIA, and then for the Industrial College of the Armed Forces, before becoming a full time artist. Brunsvold’s work has been exhibited across the United State, including eighteen one-person shows, and she has been the recipient of numerous awards, including the prestigious Harrison Cady Award from the American Watercolor Society.

ချီကာ ဘရွန်စ်မိုးလ် — ၁၉၄၀ ပြည်ဖွား

“ကျွန်မရဲ့ အခရစ်လစ်ပန်းချီတွေက အင်ပရက်ရှင်းနစ်ပုံစံတွေပါ။ အများစုက အူကြောင်ကြောင်တွေလေး၊ အထူးသဖြင့် ကျွန်မရဲ့ စိတ်ကူးဉာဏ်ကွန့်ထားတဲ့ အသွေးအရောင်စုံ သားရဲကောင်တွေနဲ့ ကြက်ငှက်တွေကို ဆွဲထားတဲ့ Zooillogicals® ပုံတွေပေါ့။ ကျွန်မက ကိုယ်ဆွဲရမယ့် တိရစ္ဆာန်ရဲ့ ကိုယ်နေဟန်ကို စိတ်ထဲက အမြဲတမ်းသိနေပြီးသားရင်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မဆွဲလိုက်လို့ သူတို့ပုံတွေ ပေါ်လာတဲ့အခါတိုင်း သူတို့တစ်တွေကို အလေးအနက်ထား လေ့လာနေဖို့ မလိုပါဘူးလို့ တွေးမိတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်စုနှစ်ကာလထဲကမှာ သူတို့တစ်တွေကို ဖုံးကွယ်ဖို့ မကြိုးစားတော့ဘဲ ပေါ်လွင်လာအောင် ဖန်တီးဖြစ်ခဲ့တော့တယ်။ အဲဒီမှာ ပျော်စရာကောင်းလာတာပဲ၊ ကျွန်မ ရေးပြီးသား ပန်းချီကားတွေကို လေ့လာကြည့်တယ်။ ဖုံးကွယ်ထားခဲ့တဲ့ သတ္တဝါတွေကို ရှာတယ်။ သူတို့က ရှိနေတာလေ၊ ဒါတွေ ပေါ်လာအောင် စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ စောင့်ကြည့်တယ်။ ကျွန်မပန်းချီကားအားလုံး နီးပါးလောက်က တိရစ္ဆာန်တွေကို အသေးစိတ်ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ ကြည့်ပြီးတဲ့နောက် စက္ကူပေါ်မှာ အသစ်ပြန်ဆွဲတယ်။ တကယ်မလွယ်ခဲ့တာပဲ။ သူတို့တစ်တွေရဲ့ အသွင်သဏ္ဍာန်ကို ကျွန်မ မမြင်နိုင်တော့ဘူးလို့ ထင်ခဲ့မိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မရဲ့ သဘာဝလွန် ဆေးစက်တွေကြားထဲမှာ ရုပ်ပုံတွေ ကြွတက်လာတယ်။ အဲဒါ တွေကို ပိုပြီးပေါ်လွင်လာအောင် ကျွန်မ အားစိုက်ပြီး ရေးတယ်။ ဒီလိုပန်းချီဆွဲရတာက တကယ်စွန့်စားခန်းပဲရင်၊ ကျွန်မရဲ့ အဲဒီလို စိတ်အားထက်သန်တာကို ကြည့်ရှုတဲ့ ပရိသတ် အနေနဲ့ မြင်မိလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်မိပါတယ်။”

ချီကာ ဘရွန်စ်မိုးလ်သည် စိတ်ကူးကောင်းသော ယန်ကီးဘာသာစကား ပါမောက္ခတစ်ဦး၏ သမီးဖြစ်ပြီး မစ်ချီဂန်ပြည်နယ် အန်းအာဘာရို ပညာတတ်အသိုက်အဝန်းတွင် ကြီးပြင်းခဲ့သည်။ သူသည် သိပ္ပံပညာဘွဲ့နှင့် ပန်းချီပညာမဟာဘွဲ့များကို မစ်ချီဂန်တက္ကသိုလ် ပန်းချီနှင့် ဒီဇိုင်းကျောင်း (အန်းအာဘာ) မှရရှိခဲ့သည်။ ကောလိပ်မှ ဘွဲ့ရပြီးနောက် သူသည် ဗာဂျီးနီးယားသို့ ရွှေ့သွားပြီး စီအိုင်အေတွင် သရုပ်ဖော်အဖြစ် ငါးနှစ်ကြာတာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် အချိန်ပြည့် ပန်းချီဆရာမ မဖြစ်ခင် စပ်ကြား စစ်တပ်စက်မှုကောလိပ်တွင် အလုပ်လုပ်ကိုင်ခဲ့သေးသည်။ ဘရွန်စ်မိုးလ်၏ လက်ရာများကို အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတစ်ဝန်း ပြသခဲ့သည်။ ယင်းတို့တွင် တစ်ကိုယ်တော်ပွဲ ၁၈ ပွဲလည်း ပါဝင်သည်။ သူသည် အမေရိကန် ရေဆေးအဖွဲ့မှ ချီးမြှင့်သော ဂုဏ်သရေရှိ ဟယ်ရစ်ဆန်ကယ်ဒီဆု အပါအဝင် ဆုအများအပြား ချီးမြှင့်ခံခဲ့ရသည်။

Close Encounters, 1995

Acrylic on paper

30 x 38 in.

Courtesy of the artist, Falls Church, Virginia

Close Encounters (၁၉၉၅)

စက္ကူပေါ်ရေးအရောင်လစ်ပန်းချီ

၇၆.၂ x ၉၆.၅ စင်တီမီတာ

ဖော်စုချခွင့်၊ ဗာဂျီးနီးယားပြည်နယ်၊ ပန်းချီဆရာမက ကျေးဇူးပြုသည်။

Chit Chat, 1999

Acrylic on paper

22 x 28 in.

Courtesy of the artist, Falls Church, Virginia

Chit Chat (၁၉၉၉)

စက္ကူပေါ်ရေး အခရစ်လစ်ပန်းချီ

၅၅.၉ x ၇၁.၁ စင်တီမီတာ

ဖောင်ချာချို၊ ဗာဂျီးနီးယားပြည်နယ်၊ ပန်းချီဆရာမက

ကျေးဇူးပြုသည်။

New Arrival, 2000

Acrylic on paper

38 x 30 in.

Courtesy of the artist, Falls Church, Virginia

New Arrival (၂၀၀၀)

စက္ကူပေါ်ရေး အခရစ်လစ်ပန်းချီ

၃၆.၅ x ၃၆.၂ စင်တီမီတာ

ဖောင်ချာချို၊ ဗာဂျီးနီးယားပြည်နယ်၊ ပန်းချီဆရာမက ကျေးဇူးပြုသည်။

“Life Sucks!” a common quote yelled out by many. I think we all may have felt this one time or another: sometimes life is really ugly. There are killings; there is homelessness, there is suffering everywhere. Life really does suck! Only I can make it better for me because no one else will. So, I create my own world. I leave out the ugliness: the killings, homelessness, and all the suffering. In my world, life doesn’t suck.

Plants and people are very much alike. We have the same essential needs: food, water, light, and air. We are created. We go through a life cycle. We are very much connected. But there is no ugliness in plants. That is why I am so drawn to plants. Then there is death. Death of a plant is so natural. There is no mourning in death of a plant. But we mourn the death of people and one of the images of death is a skeleton. A skeleton is cold, empty, and lifeless. It is an eerie image. But why should it be? Why should death be scary? Death is a natural cycle of life. My attempt is to keep life eternal by changing the image of bones as I blend its image with plants. I take the fear associated with bones and create the beauty of eternal life. Despite all the ugliness and horror of the world, beauty overcomes. You have to let it. Otherwise the life that sucks will rule you.”

Sunhee Kim Jung received her Bachelor of Fine Arts degree from the Corcoran College of Art + Design, Washington, D.C., and is currently completing her Master of Fine Arts degree at American University (Washington, D.C.). Her work has been exhibited throughout the Virginia – Maryland – Washington, D.C. area, and she has received several awards from both her universities and from the Korean-American Scholarship Fund. She lives and works in Crofton, Maryland.

Red Leaves, 2005
Oil on canvas
42 x 64 in.
Courtesy of the artist, Waldorf, Maryland

Red Leaves (၂၀၀၅)
ကင်းဗတ်ပေါ်ရေ ဆီဆေးပန်းချီ
၁၀၆.၇ x ၁၆၂.၆ စင်တီမီတာ
ဝါလ်ဒရော့ဖ်၊ မေရီလင်းပြည်နယ်၊ ပန်းချီဆရာမက ကျေး
ဇူးပြုသည်။

“ဘဝဆိုတာ အချည်းနီးပဲလို့ အတော်များများက ပြောကြတယ်။ ဒီလိုမျိုး တစ်ကြိမ်မဟုတ် တစ်ကြိမ်မှာ ကျွန်မတို့ ခံစားမိကြမယ် ထင်ပါတယ်။ တစ်ခါတစ်ခါဆိုတော့လည်း ဘဝက အင်မတန် အရုပ်ဆိုးတာကလား။ သတ်ပွဲဖြတ်ပွဲတွေနဲ့ အိုးမဲ့အိမ်မဲ့တွေနဲ့ နေရာတကာမှာပဲ ဒုက္ခသုက္ခတွေ ရောက်နေကြတယ်လေ။ ဘဝဟာ တကယ်ပဲ အချည်းနီးပါပဲ။ ကိုယ့်ဘဝကို ကောင်းအောင်ဆိုရင် ကိုယ်မှတစ်ပါး ဘယ်သူကမှ မလုပ်နိုင်ဘူး။ ကျွန်မ ကမ္ဘာမှာတော့ ဘဝဟာ အချည်းနီး မဟုတ်ပါဘူး။

“အပင်တွေနဲ့ လူတွေဟာ သိပ်တူတာပဲ။ ကျွန်မတို့အားလုံးမှာ မရှိမဖြစ် လိုအပ်ချက်တွေရှိတယ်။ အစာ၊ လေ၊ ရေနဲ့ အလင်းရောင်တို့ပေါ့။ ကျွန်မတို့ဟာ ဖန်ဆင်းခံတွေ၊ ကျွန်မတို့ ဘဝစက်ဝန်းအတိုင်း စခန်းသွားနေကြရတယ်။ ကျွန်မတို့ချင်း ဆက်နွယ်နေတာတွေ အများကြီးပဲ။ ဒါပေမဲ့ အပင်တွေမှာ အရုပ်ဆိုးတာမျိုး မရှိဘူး။ ဒါကြောင့် အပင်တွေကို ကျွန်မသဘောကျတာ။ ဒီနောက်တော့ သေခြင်းတရားပေါ့။ အပင်တစ်ပင်သေတယ်ဆိုတာ တကယ် သဘာဝပဲ။ အပင် တစ်ပင်သေလို့ ပူဆွေးကြတယ်ဆိုတာမျိုး မရှိဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဆုံးပါးသွားကြတဲ့ လူတွေကိုကျတော့ ကျွန်မတို့က ဝမ်းနည်း ကြေကွဲကြတယ်။ နောက်ပြီး ဒီသေခြင်းတရားရဲ့ အမှတ်လက္ခဏာကလည်း အရိုးစုပုံကြီး၊ အရိုးစုက အေးစက်စက်နဲ့ ဟာလာဟင်းလင်းနိုင်တယ်။ အသက်ကင်းမဲ့နေတယ်။ ဒီတော့ ကြောက်စရာကြီးပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဒီလို ဘာကြောင့်ဖြစ်ရတာလဲ။ သေခြင်းတရားကို ဘာကြောင့်ကြောက်ရတာလဲ။ သေခြင်းဆိုတာ ဘဝရဲ့ သဘာဝစက်ဝန်းတစ်ခုပဲလေ။ အရိုးတွေ ကို အပင်ပုံတွေနဲ့ ရောယှက်ပြီး ပုံပြောင်းပေးလိုက်ခြင်းအားဖြင့် ဘဝကို အနန္တရှင်သန်ကြည့်ဖို့ ကျွန်မက ကြိုးစားတာပါ။ ကမ္ဘာကြီးရဲ့ ရုပ်ဆိုးအကျည်းတန်မှုနဲ့ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာတွေအပေါ် အလှတရားက အောင်နိုင်လာတယ်။ ဒါကိုဖြစ်စေရမယ်။ ဒါမှမဟုတ်ရင် ဘဝဟာအချည်းနီးပဲ ဖြစ်နေတော့မပေါ့။”

ဆန်ဟီး ကင်မ်ဂျန်သည် သုခုမပညာဘွဲ့ကို ဝါရှင်တန်ဒီစီရီ ကော်ကိုရန် ပန်းချီဒီဇိုင်းကောလိပ်မှ ရရှိခဲ့သည်။ လက်ရှိတွင် သုခုမပညာ မဟာဘွဲ့ကို အမေရိကန်တက္ကသိုလ် (ဝါရှင်တန်ဒီစီ) ၌ အပြီးသတ်တက်ရောက်သင်ကြားနေသည်။ သူ့ လက်ရာ ပန်းချီကားများကို ဗာဂျီးနီးယား၊ မေရီလင်း၊ ဝါရှင်တန်ဒီစီ ဧရိယာနေရာများ၌ တင်ဆက်ပြသခဲ့သည်။ သူ တက်ရောက်ခဲ့သော တက္ကသိုလ်များမှ ဆုအကြိမ်ကြိမ် ရရှိခဲ့သလို ကိုရီးယား-အမေရိကန်ပညာသင်ဆု ရန်ပုံငွေ အဖွဲ့မှလည်း ဆုရရှိခဲ့သည်။ သူသည် မေရီလင်းပြည်နယ် ခရော့ဖ်တန်မြို့တွင် ပန်းချီရေးဆွဲလျက်ရှိသည်။

Whispering Virgin, 2005

Oil on canvas

19 x 19 in.

Courtesy of the artist, Waldorf, Maryland

Whispering Virgin (၂၀၀၅)

ကင်းဗတ်ပေါ်ရေး ဆီဆေးပန်းချီ

၄၈.၃ x ၄၈.၃ စင်တီမီတာ

ဝါလ်ဒရော့ဖ်၊ မေရီလင်းပြည်နယ်၊ ပန်းချီဆရာမက ကျေးဇူးပြုသည်။

Hiding II, 2004

Oil on canvas

32 x 58 in.

Courtesy of the artist, Waldorf, Maryland

Hiding II (၂၀၀၄)

ကင်းဗတ်ပေါ်ရေး ဆီဆေးပန်းချီ

၈၁.၃ x ၁၄၇.၃ စင်တီမီတာ

ဝါလ်ဒရော့ဖ်၊ မေရီလင်းပြည်နယ်၊ ပန်းချီဆရာမက

ကျေးဇူးပြုသည်။

Passionate Dream, 1994

Oil on canvas

34 x 48 in.

Courtesy of the artist, Waldorf, Maryland

Passionate Dream (၁၉၉၄)

ကင်းဗတ်ပေါ်ရေး ဆီဆေးပန်းချီ

၈၆.၄ x ၁၂၁.၉ စင်တီမီတာ

ဝါလ်ဒရော့ဖ်၊ မေရီလင်းပြည်နယ်၊ ပန်းချီဆရာမက ကျေးဇူးပြုသည်။

Jacob Lawrence 1917-2000

Jacob Lawrence, who lived much of his life in Harlem, in New York City, was a great American modern painter whose subjects were history and urban life. Born in Atlantic City, New Jersey, Lawrence is best known for his narrative series of tempera paintings based on his own life and that of his peers who migrated from the American South to the North. His vivid canvases typically have bold planes of color and symbolic elements of the African-American heritage of struggles, aspirations, and accomplishments. His paintings are a unique blend of sensibilities – part narrative mural painting, part social realism, and part modernist abstraction.

In 1946 he began teaching at Black Mountain College in North Carolina at the invitation of Josef Albers. He also taught in New York City at the Art Students League, New School for Social Research, Pratt Institute, and in Maine at the Skowhegan School. In 1971 he became a professor of art at the University of Washington in Seattle, where he retired in 1986 as professor emeritus. Throughout the 1970s, 1980s, and 1990s, Lawrence continued to paint subjects that referred to racial and social issues of African-Americans, and devoted himself to commissions, especially for murals and limited edition prints, to benefit non-profit organizations. *Supermarket Flora* was created in support of New York's Lincoln Center for the Performing Arts.

In 1999, the year before Lawrence's death, he and his wife, painter Gwendolyn Knight, established a foundation to create an art center in Harlem named for Lawrence.

ဂျက်ကော့ လောရင့် (၁၉၁၇-၂၀၀၀)

သူ့ဘဝတစ်သက်တာ အချိန်အတော်များများတွင် နယူးယောက်စီးတီးဟာလင်မ်ရပ်ကွက်မှာပဲ နေထိုင်ခဲ့သော ဂျက်ကော့ လောရင့်သည် အမေရိကန် မော်ဒန်ပန်းချီ အကျော်ဇောဖြစ်သည်။ အဓိကသူရေးဆွဲသော အကြောင်းအရာများက သမိုင်းကြောင်းနှင့်မြို့ပြဘဝ ဖြစ်သည်။ နယူးဂျာဆီပြည်နယ် အတ္တလန်တစ်စီးတီးဖွား လောရင့်သည် သူ့ဘဝအပေါ် အခြေခံ၍လည်းကောင်း၊ အမေရိကန်တောင်ပိုင်းမှ မြောက်ပိုင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားသော သူများအပေါ် တစေတစောင်း အမြင်များကို အခြေခံ၍လည်းကောင်း ကော်ဆေးရည်ဖြင့် ခြယ်မှုန်းသော သရုပ်ဖော်ပန်းချီကားများဖြင့် လူသိများခဲ့သည်။ အရောင်အသွေးစူးရုံသော သူ့ကင်းဗတ်ပန်းချီများတွင် အာဖရိကန်-အမေရိကန်များ၏ ရုန်းကန်မှုများကို ဖော်ကျူးသော အရောင်များကို ရဲရဲသုံးထားသည်။ ထို့ပြင် အာဖရိကန်-အမေရိကန်များ၏ အာသိသနှင့် အောင်မြင်မှုများ ကိုလည်း ဖော်ကျူးထားသည်။ သူ့ပန်းချီကားများတွင် သရုပ်ဖော်ရုံဆေးရေးပန်းချီဟန်၊ လူမှုရေးသရုပ်မှန်နှင့် မော်ဒန် စိတ်ကူးများအားလုံး စပ်ယှက်ပါဝင်နေသည်။

ဂျိုးဇက်အယ်လ်ဘားစ်၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ သူသည် ၁၉၄၆ ခုနှစ်ကစပြီး မြောက်ကယ်ရိုလိုင်းနားပြည်နယ် ဘလက် မောင်းတီးနီး ကောလိပ်တွင် စတင် သင်ကြားပြသခဲ့သည်။ နယူးယောက်စီးတီးရှိ ပန်းချီသင်တန်းသားများအဖွဲ့ချုပ်၊ လူမှုရေးသုတေသနကျောင်းသစ်၊ ပရက်ဗီမာန်နှင့် မိန်းပြည်နယ်ရှိ ဆက်ကော်ဂေ့န့်ကျောင်းတို့တွင်လည်း သင်ကြားပြသခဲ့သည်။ ၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် သူသည် ဆီယက်တဲလ်ရှိ ဝါရှင်တန်တက္ကသိုလ်တွင် ပန်းချီပါမောက္ခဖြစ်လာပြီး ၁၉၈၆ ခုနှစ်တွင် အငြိမ်းစားယူခဲ့သည်။ ထို့နောက်တွင်လည်း ပါမောက္ခအဖြစ် ဆက်လက် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ၁၉၇၀၊ ၁၉၈၀ နှင့် ၁၉၉၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင်လည်း လောရင့်သည် အာဖရိကန်-အမေရိကန် တို့၏ လူမျိုးရေးနှင့် လူမှုရေးတို့နှင့်ဆိုင်သော အကြောင်းအရာများကို ဆက်လက်ရေးဆွဲခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် အကျိုးအမြတ်မယူသော အဖွဲ့အစည်းများအကျိုးအတွက် ဘဝကိုနှစ်ပြီး ရေးဆွဲပေးခဲ့သည်။

နယူးယောက်လင်ကွန်းစင်တာတွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သော သရုပ်ပြ အနုပညာပွဲကို အားပေးကူညီသောအားဖြင့် Supermarket Flora ကို ဖန်တီးခဲ့သည်။

လောရင့် မကွယ်လွန်မီ တစ်နှစ်ဖြစ်သော ၁၉၉၉ ခုနှစ်တွင် သူနှင့် သူ့ဇနီး ပန်းချီဆရာမ ဂွင်ဒိုလင်နိုက်တို့သည် ဟာလင်မ်ရပ်ကွက်၌ လောရင့်အမည်ဖြင့် ပန်းချီဗိမာန်တစ်ခုကို တည်ထောင်ခဲ့သည်။

Supermarket Flora, 1997

Silkscreen on paper

30 x 22 ¾ in.

Courtesy of the Foundation for Art and Preservation in Embassies, Washington, D.C.

Supermarket Flora (၁၉၉၇)

စက္ကူပေါ်ရေ: ဖိုးစာပန်းချီ

၇၆.၂ x ၅၇.၈ စင်တီမီတာ

ဝါရှင်တန်ဒီစီ သံရုံးများတွင် ထိန်းသိမ်းထားသည့် ပန်းချီအဖွဲ့က ကျေးဇူးပြုသည်။

John Nieto is widely regarded as one of the most accomplished and exciting contemporary artists in the United States. An innovative interpreter of his native Southwest, Nieto is noted for his dramatic compositions and bold use of color, translating classic American themes into unmistakably modern images that somehow escape the boundaries of time.

While Nieto maintains that his art “is the result of an emotional involvement with my subject matter rather than a cerebral one,” his powerful, evocative paintings reveal a seamless blend of instinct and keen intelligence. His deft handling of Western motifs – including Native American tribal representatives, warriors, and ceremonial dancers, as well as legendary frontiersmen or indigenous wildlife – demonstrates why these icons still loom large in the national consciousness. Wielding his brush with precision and control, Nieto invests each figure with a mesmerizing presence.

His personal philosophy plays a large role in his approach to art. “I employ subject matter that is familiar and express it from my perspective,” he explains. Nieto’s extraordinary ability to project the essential core of his subject – viewed within the context of his uncompromising vision – accounts for the seemingly impossible task of communicating the stately qualities of these figures without any trace of condescension or hyperbole.

Heralded for his muscular style and his technical virtuosity, Nieto is an artist of established international reputation. His work has been exhibited in Europe, Japan, Latin America, and Africa, in addition to his annual shows in Santa Fe, New Mexico; New York City; and Palm Springs, California. In 1981 his work was exhibited at the Salon d’Automne at the Grand Palais in Paris, France.

In 1994 Nieto received New Mexico’s prestigious Governor’s Award for Achievement in the Arts. He has served on the Advisory board of the Wheelwright Museum in Santa Fe, the Advisory Board of the Native American Preparatory School, and served as Regent at his alma mater, Southern Methodist University in Dallas, Texas.

John Nieto’s roots run deep in New Mexico, his ancestral birthplace, dating back over 300 years.

www.johnnieto.com

ရွန် နီတိုသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် အောင်မြင်မှုအရှိဆုံးနှင့် စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်အကောင်းဆုံးသော ခေတ်ပြိုင် ပန်းချီဆရာများအနက် တစ်ဦးအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခံရသည်။ သူ့ဌာနေ အနောက်တောင်ပိုင်းက ဆန်းသစ်တီထွင် တတ်သည်။ အရောင်များကို ရဲရဲသုံးခြင်း၊ ဂန္ဓဝင်အမေရိကန်အကြောင်းအရာများကို အချိန်၏စည်းမှ တစ်နည်းနည်း ကင်းလွတ်စေသော မော်ဒန်ဟန်များကို ဖန်တီးခြင်း တို့အတွက် နီတိုသည် နာမည်ကျော်ရသည်။

နီတိုသည် သူ့အနုပညာကို “ဦးနှောက်ထက် နှလုံးသားအကြောင်းအရာကို ထည့်သွင်းခြင်း၏ ရလဒ်” ဟူ၍ ပြောဆိုသည်။ သူ၏ အားရှိပြီး စိတ်ကူးကို ဖော်ဆောင်သော ပန်းချီများသည် ပင်ကိုသိစိတ်နှင့် ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်မှုတို့၏ အစည်းအသားမဲ့ ပေါင်းစပ်မှုကို ဖော်ပြနေသည်။ ဌာနေအမေရိကန်လူမျိုးစုကိုယ်စားလှယ်များ၊ စစ်သည်များ၊ ပွဲလမ်း ကချေသည်များနှင့် ဒဏ္ဍာရီလာ နယ်ခြားဒေသသားများ၊ သားရဲတိရစ္ဆာန်များ အပါအဝင် နိုင်ငံအနောက်ပိုင်း ဉာဏ် ကွန်မြူရှင်ရာ အကြောင်းရပ်များအပေါ် သူက ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ကိုင်တွယ်နိုင်ခြင်းကြောင့် ယင်းတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ယခုတိုင် အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ်အတွင်း ကိန်းအောင်းနေကြောင်းကို သက်သေထူပေးသလို ဖြစ်နေသည်။ သူ၏ စုတ်တံကို ကျင်လည်စွာဖြင့် သူလိုသလို တိတိကျကျ ရေးခြယ်ခြင်းဖြင့် နီတို၏ ရုပ်ပုံတစ်ခုစီသည် ညှို့အား ကြီးနေတော့သည်။

ပန်းချီကို ချဉ်းကပ်ရာတွင် သူ၏ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဒဿနက အတော်အရေးပါသော ကဏ္ဍမှ ပါသည်။ “ကျွန်တော်က ရင်းနှီးပြီးသားအကြောင်းအရာကို ကိုယ်ရှုထောင့်အမြင်ကနေ ဖော်ထုတ်ပါတယ်” ဟု သူက ရှင်းပြသည်။ သူ့အကြောင်းရပ်၏ ပင်မကျောရိုးကို ဖော်ထုတ်ရာတွင် နီတို၏ သူမတူအောင် ထူးခြားသော စွမ်းရည်က သည်ရုပ်ပုံများ၏ ခမ်းနား ထည်ဝါသော အရည်အသွေးများကို ပေါင်းစပ်ရာ၌ မဖြစ်နိုင်ဟု ထင်ရသည်များကို သူက တမင်ချဲ့ကာပြီးလည်းမဟုတ်၊ နိမ့်ချပြီးလည်း မဟုတ်ဘဲ ပေါင်းစည်းနိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

သူ၏ အင်အားရှိသော မာန်နှင့် နည်းပညာကျွမ်းကျင်မှုကြောင့် နီတိုသည် နိုင်ငံတကာအထိ ပေါက်အောင် ကျော်ကြားသည်။ သူ့လက်ရာများကို နယူးမက္ကဆီကိုပြည်နယ် ဆန်တာဖေး၊ နယူးယောက်စီးတီး၊ ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ် ပမ်းဆပရင်းတို့တွင် နှစ်စဉ် ပြသသည့်အပြင် ဥရောပ၊ ဂျပန်၊ လက်တင်အမေရိကနှင့် အာဖရိကတို့တွင်လည်း ပြသခဲ့ရသည်။ သူ့လက်ရာကို ၁၉၈၁ ခုနှစ်က ပြင်သစ်နိုင်ငံ ပါရီမြို့ ဂရင်းပဲလေ့ရှိ ဆလွန် ဒီ အိုတွမ်းတွင် တင်ဆက်ပြသခဲ့သည်။

နယူးမက္ကဆီကိုပြည်နယ်၏ ကြက်သရေဆောင် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက ပေးအပ်ချီးမြှင့်သော ပန်းချီပေါက်မြောက်အောင်မြင်ခြင်းဆုကို နီတိုသည် ၁၉၉၄ ခုနှစ်တွင် ရရှိခဲ့သည်။ ဆန်တာဖေးရှိ ဝိုးလ်ရိုက်ပြတိုက် အကြံပေးဘုတ်အဖွဲ့၊ ဌာနေအမေရိကန်ကျောင်း အကြံပေး ဘုတ်အဖွဲ့တို့တွင် သူ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သလို တက်ဆက်ပြည်နယ် ဒါးလက်စ်ရှိ တောင်ပိုင်း မက်သဒစ်တက္ကသိုလ်တွင်လည်း ကျောင်းအုပ်ချုပ်သူအဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့သည်။

ရွန် နီတို၏ ဇာစ်မြစ်က နယူးမက္ကဆီကိုပြည်နယ်တွင် နက်ရိုင်းစွာ တည်ရှိသည်။ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၃၀၀ ကျော်က သည်နေရာသည် သူ့ဘိုးဘွားတို့၏ ဌာနေဖြစ်သည်။

Kiowa Apache, 1997

Acrylic on canvas

60 x 48 in.

Courtesy of the artist and Ventana Fine Art, Santa Fe,
New Mexico

Kiowa Apache (၁၉၉၇)

ကင်းဗတ်ပေါ်ရေး အေရစ်လစ်ပန်းချီ

၁၅၂.၄ x ၁၂၁.၉ စင်တီမီတာ

ဆန်တာဖေး၊ နယူးမက္ကဆီကိုပြည်နယ်၊ ပန်းချီဆရာနှင့် ဗင်တနာအနုသုခုမတို့မှ
ကျေးဇူးပြုသည်။

Traditional Dancer, 2005

Acrylic on canvas

60 x 48 in.

*Courtesy of the artist and Ventana Fine Art, Santa Fe,
New Mexico*

Traditional Dancer (၂၀၀၅)

ကင်းဗတ်ပေါ်ရေး အခရစ်လစ်ပန်းချီ

၁၅၂.၄ x ၁၂၁.၉ စင်တီမီတာ

ဆန်တာဖေး၊ နယူးမက္ကဆီကိုပြည်နယ်၊ ပန်းချီဆရာနှင့် ဗင်တနာအနုသုခုမတို့မှ
ကျေးဇူးပြုသည်။

Plains Prayer 9-11, 2002

Acrylic on canvas

48 x 60 in.

*Courtesy of the artist and Ventana Fine Art, Santa Fe,
New Mexico*

Plains Prayer 9-11 (၂၀၀၂)

ကင်းဗတ်ပေါ်ရေး အခရစ်လစ်ပန်းချီ

၁၂၁.၉ x ၁၅၂.၄ စင်တီမီတာ

ဆန်တာဖေး၊ နယူးမက္ကဆီကိုပြည်နယ်၊ ပန်းချီဆရာနှင့်
ဗင်တနာအနုသုခုမတို့မှ ကျေးဇူးပြုသည်။

Jack Red Cloud, 1993

Acrylic on canvas

60 x 48 in.

Courtesy of the artist and Ventana Fine Art, Santa Fe,
New Mexico

Jack Red Cloud (၁၉၉၃)

ကင်းဗတ်ပေါ်ရေး အခရစ်လစ်ပန်းချီ

၁၅၂.၄ x ၁၂၁.၉ စင်တီမီတာ

ဆန်တာဖေး၊ နယူးမက္ကဆီကိုပြည်နယ်၊ ပန်းချီဆရာနှင့် ဗင်တနာအနုသုခုမတို့မှ
ကျေးဇူးပြုသည်။

Acknowledgments

Washington

Anne Johnson, Director, ART in Embassies Program
Sally Mansfield, Curator and Publications Project Coordinator
Rebecca Clark, Registrar
Marcia Mayo, Publications Editor

Rangoon

Quinn Plant, Assistant General Services Officer
General Services Office Staff:
Myo Htut Oo, Khin Hlaing, Kin Haung, Moe Zaw Tun,
Aung Nyunt Hlaing, Kyaw Nyein, Tin Win Naing, Thein Lwin,
Phoo Yin
Translators:
San San Myint, Patrick D’Souza, Hitn Aung Kyaw
Photographers: Bill Maddox and Gyi Saw

Vienna

Alexander Slabihoud, Graphic Designer

ကျေးဇူးတင်လွှာ

ဝါရှင်တန်

အန်းဂျွန်ဆင်၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ သံရုံးများအနုပညာအစီအစဉ်
ဆယ်လီမန်ဖီးလ်၊ ပြတိုက်မှူးနှင့် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရေးစီမံကိန်း ညွှန်ကြားဆောင်ရွက်ရေးမှူး
ရဘက်ကာ ကလျာ့ခ်၊ မှတ်ပုံတင်အရာရှိ
မာရှာမေယို၊ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရေးအယ်ဒီတာ

ရန်ကုန်

ကွင်းပလန်၊ လက်ထောက်အထွေထွေဝန်ဆောင်မှုအရာရှိ
အထွေထွေဝန်ဆောင်မှုရုံးဝန်ထမ်းများ
မျိုးထွဋ်ဦး၊ ခင်လှိုင်၊ ကင်းဟောင်း၊ မိုးဇော်ထွန်း၊ အောင်ညွန့်လှိုင်၊ ကျော်ငြိမ်း၊ တင်ဝင်းနိုင်၊
သိန်းလွင်၊ ဖူးရင်၊
ဘာသာပြန်ဆိုသူများ
စန်းစန်းမြင့်၊ ပက်ထရစ် ဒီဆူဇာ၊ ထင်အောင်ကျော်
ဓာတ်ပုံဆရာများ ဘီလ် မက်ဒေါ့ခ်၊ ကြီးစော

ဗီယင်နာ

အလက်ဇန်းဒါး ဆလက်ဘီဟောင်း၊ ဂရပ်ဖစ်ဒီဇိုင်းပညာရှင်

Published by the ART in Embassies Program
U.S. Department of State, Washington, D.C.
July 2006